

میکو و قلم تهیه شد

طب

تقوم الابلان

تلف حسب مخرج (الذریع مخرج ۳۹۵)

ادلتهم افعه انما من مخرج (مستخرج و کم حجم و مرفا مخرج)
ساخته ام انکما بر این (کودکان با در شکم و بغل)

ط سلسله مختلف تلوار در میان و قلم ۵۰ دارا ر ۵۰ ارک ۰ انداز ۳۰

در نیت دفع در سلسله مکرر کورمان ۱۴۲۶
ک دریا بر در ضمیمه است :

۱ ترجمه بر الساعه رازی

۲ رساله در خواص اطعمه دانه

۳ تشریح الانا منصور بن محمد بن علی ۱۲۷۴
الذریع

۴ زاد المسافر فی الذریع من مخرج الابلان

۵ کنز الامراض

جمعه اخلاص انما نسبه (وزیت پنجم)

ض خود را دریافت نمایند

۱۳۳۴

امضاء

کتاب مزبور را

مضاء

۶۸۷۴ شرح الانسان

۶۸۷۵ زاد المسافرین

۶۸۷۶ کثر الامراض

۶۸۷۲ ترجمه الساعه

۶۸۷۳ رساله خواص اطعمه و اشربه

کتابخانه آستان قدس
میکروفيلم تهیه شده

اسم کتاب تقویم الامیان فارسی - دارای فهارست

مؤلف حبیب الله نورالدین محمد بن حبیب الله طبرستان تونی

خطی نسخه خطی مختلف الخط مجلس

سال چاپ یا تحریر ۱۲۴۷ عدد اوراق ۱۶۰

جزء کتب طب شماره

شماره عمومی ۴۸۷۱ شماره قبض شماره

واقف در اسفند ماه ۱۲۴۷ تاریخ وقف ۱۳۲۶

طول ۳۰ عرض ۲۰ کتبه کتابخانه

بازبین شده
۱۳۵۳ خ

سال ۱۳۵۸ خورشیدی
بازبین شد

بیشتر است و کم حجم و پرفایده است و ما در این کتاب بر صورت تقویم و برحسب آن ذکر کرده ام هست
مرضه دوازده خانه ترتیب اول نام مرض مذکور است در خانه **هفتم** مزاجیاتی از این مرض بیشتر عارض می شود
مذکور است در خانه **سیم** در آن نام مرض بیشتر عارض می شود مذکور است در خانه **چهارم** فصلی از
فصول چهارگانه که در آن فصل آن مرض بیشتر عارض می شود مذکور است و در خانه **پنجم** شهری
که در آن شهر آن مرض بیشتر عارض می شود مذکور است و در خانه **ششم** مذکور می شود که آن
مرض خطرناک است بانه و در خانه **هفتم** سبب آن مرض مذکور می شود و در خانه **هشتم**
آن مرض مذکور می شود و در خانه **نهم** این که در آن مرض اشتقاقی یعنی دفع خلط از بدن
برتر است که باشد خواه یعنی با سعال یا با دراز بول یا بقرق فرمودن یا بکردن بانه مذکور
می شود و مذکور می شود که اگر اشتقاق با بکردن دیگر طریقی یا بکردن که منسب شد بقصد یا
با سعال یا بچغنه یا با نعل آن و چون مردم در باب دوا بکار بردن می کنند اول جاعنی اند
که دوا می بدهند بکار می زنند و مانند یارث آن و اصل تنعم و اطفال قسم **دوم** می کنند
که از بد مزجی دوا چند آن مفید باشد ندارند لیکن قدرت بر تحصیل بعضی از دوا ندارند
در ویش **قسم سیم** طایفه اند که دوا بد مزجی می توانند خورد و قدرت در تحصیل هر نوع دوا دارند
بر این بعد از خانه **هفتم** دواخانه وضع شده در یکی از آن دواخانه دوائی که چند آن بد مزجی باشد که
مناسب **قسم اول** از زمان است مذکور است و این را می گویند در ویش نه و کمال الوجود نامیدیم
و این خانه **باردهم** و بعد از خانه خانه دیگر قرار دادیم که در آن خانه در باب می گویند و کید
منظور نیست بلکه هر ندیری که مناسب آن مرضی است در آن خانه ذکر می کنیم چنانچه اگر اطفالی عمل بد
طریقه آن را در آن خانه ذکر می کنیم و این خانه دوازدهم است و این را می گویند آن مبدء ایم نه الکاف بعون الله

زردی رخسار با شیر به صورت بانی زردی و سیاهی را میبرد سفید و تم را با شیر بانی در حمام صورت مقبول کنند
 کار زرد را با آرد جو یا میزند در سر سیرد اگر زردی کا در خاک کنند وزن خود بردارد و فرج را تنگ کند هر که
 در دم تخم ترب را در روغن تازه کنند انگاه در قصب مالند بغایت سخت شود هر که شیر بر زردی میزند در قصب مالند
 زن او را دوست دارد بجهت رخ بویایر سر نظیر سبب بخیل زرد چوبه میفکد موزه سخم قهقر جور زرد
 بخت بخرم میر زرد مل مک زرق خطوط سده که کنند بعد از آن این کار آب کرد
 سخم تازه و پخته نو را بر آورند در نویر آن را می مالند تا آن که مال را بر چند آنها لاش فرس
 رفت که زردی شود که از آنها لا بکار برسد هرگاه نشد فحوم هرگاه نشد ف
 جهت زخم سودا بر نظیر است ماورد بیدرخ منفک تخم ترب اولایک بود در میان
 بریزد سرکه در روزها مذ سرکه لا آب ترب بر چند و غیر دیگر بریزد هرگاه باز هم بریزد و خود
 ناکه دیگر بریزد چیدمان سخم ترب لا که رتوبت از سرکه دارد بمالد بر زخم سودا بر نظیر است
 ت وزق چرب بر اولایک بر دست مالند اگر بد یک جوشن فرو برد نسوزد اگر بر اولایک
 مالند آتش اولاد سوزد خاک تر آن با موم مرهم کنند بر سر کل مالند موی بر آورد
 به اولایک با بیهام در بدن مالند با و کرم کار کنند اگر بدندان نهند در بیفیند زبان اولاد
 ف خفته نهند بر آنکه اولاد خبر باشد سخم کوبید چشم اولاد بر شکم زن خفته نهند هر چه کرده باشد
 بگوید خون اولاد اگر بر بینی مالند بر شود اگر خون وزق لا بر چشم که خون زیاد بر داشته باشد
 فلفور اولاد بمالد بیکر موی بر نیارد اگر در پستان دختران مالند بزرگ شود هر مد که لیدان
 وزق اینجاست بیرون بیاورند خنک کنند و بسیار بند چون که لا زرداده باشند بیاورند
 اگر سبب بر وزق لا قطع کنند بر فقرص بنهند ثفا باید و چون مالند و زینت بکنند

زردی رخسار با شیر به صورت بانی زردی و سیاهی را میبرد سفید و تم را با شیر بانی در حمام صورت مقبول کنند
 کار زرد را با آرد جو یا میزند در سر سیرد اگر زردی کا در خاک کنند وزن خود بردارد و فرج را تنگ کند هر که
 در دم تخم ترب را در روغن تازه کنند انگاه در قصب مالند بغایت سخت شود هر که شیر بر زردی میزند در قصب مالند
 زن او را دوست دارد بجهت رخ بویایر سر نظیر سبب بخیل زرد چوبه میفکد موزه سخم قهقر جور زرد
 بخت بخرم میر زرد مل مک زرق خطوط سده که کنند بعد از آن این کار آب کرد
 سخم تازه و پخته نو را بر آورند در نویر آن را می مالند تا آن که مال را بر چند آنها لاش فرس
 رفت که زردی شود که از آنها لا بکار برسد هرگاه نشد فحوم هرگاه نشد ف
 جهت زخم سودا بر نظیر است ماورد بیدرخ منفک تخم ترب اولایک بود در میان
 بریزد سرکه در روزها مذ سرکه لا آب ترب بر چند و غیر دیگر بریزد هرگاه باز هم بریزد و خود
 ناکه دیگر بریزد چیدمان سخم ترب لا که رتوبت از سرکه دارد بمالد بر زخم سودا بر نظیر است
 ت وزق چرب بر اولایک بر دست مالند اگر بد یک جوشن فرو برد نسوزد اگر بر اولایک
 مالند آتش اولاد سوزد خاک تر آن با موم مرهم کنند بر سر کل مالند موی بر آورد
 به اولایک با بیهام در بدن مالند با و کرم کار کنند اگر بدندان نهند در بیفیند زبان اولاد
 ف خفته نهند بر آنکه اولاد خبر باشد سخم کوبید چشم اولاد بر شکم زن خفته نهند هر چه کرده باشد
 بگوید خون اولاد اگر بر بینی مالند بر شود اگر خون وزق لا بر چشم که خون زیاد بر داشته باشد
 فلفور اولاد بمالد بیکر موی بر نیارد اگر در پستان دختران مالند بزرگ شود هر مد که لیدان
 وزق اینجاست بیرون بیاورند خنک کنند و بسیار بند چون که لا زرداده باشند بیاورند
 اگر سبب بر وزق لا قطع کنند بر فقرص بنهند ثفا باید و چون مالند و زینت بکنند

زردی رخسار با شیر به صورت بانی زردی و سیاهی را میبرد سفید و تم را با شیر بانی در حمام صورت مقبول کنند
 کار زرد را با آرد جو یا میزند در سر سیرد اگر زردی کا در خاک کنند وزن خود بردارد و فرج را تنگ کند هر که
 در دم تخم ترب را در روغن تازه کنند انگاه در قصب مالند بغایت سخت شود هر که شیر بر زردی میزند در قصب مالند
 زن او را دوست دارد بجهت رخ بویایر سر نظیر سبب بخیل زرد چوبه میفکد موزه سخم قهقر جور زرد
 بخت بخرم میر زرد مل مک زرق خطوط سده که کنند بعد از آن این کار آب کرد
 سخم تازه و پخته نو را بر آورند در نویر آن را می مالند تا آن که مال را بر چند آنها لاش فرس
 رفت که زردی شود که از آنها لا بکار برسد هرگاه نشد فحوم هرگاه نشد ف
 جهت زخم سودا بر نظیر است ماورد بیدرخ منفک تخم ترب اولایک بود در میان
 بریزد سرکه در روزها مذ سرکه لا آب ترب بر چند و غیر دیگر بریزد هرگاه باز هم بریزد و خود
 ناکه دیگر بریزد چیدمان سخم ترب لا که رتوبت از سرکه دارد بمالد بر زخم سودا بر نظیر است
 ت وزق چرب بر اولایک بر دست مالند اگر بد یک جوشن فرو برد نسوزد اگر بر اولایک
 مالند آتش اولاد سوزد خاک تر آن با موم مرهم کنند بر سر کل مالند موی بر آورد
 به اولایک با بیهام در بدن مالند با و کرم کار کنند اگر بدندان نهند در بیفیند زبان اولاد
 ف خفته نهند بر آنکه اولاد خبر باشد سخم کوبید چشم اولاد بر شکم زن خفته نهند هر چه کرده باشد
 بگوید خون اولاد اگر بر بینی مالند بر شود اگر خون وزق لا بر چشم که خون زیاد بر داشته باشد
 فلفور اولاد بمالد بیکر موی بر نیارد اگر در پستان دختران مالند بزرگ شود هر مد که لیدان
 وزق اینجاست بیرون بیاورند خنک کنند و بسیار بند چون که لا زرداده باشند بیاورند
 اگر سبب بر وزق لا قطع کنند بر فقرص بنهند ثفا باید و چون مالند و زینت بکنند